

Vergaderjaar 2007–2008

31 018

Regeling afwikkeling oude Vreemdelingenwet

30 545

Uitvoering Wet Werk en Bijstand

Nr. 34

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 1 april 2008

Het lid Spekman (PvdA) heeft bij de begroting van Justitie op 15 november 2007 een motie ingediend (31 200 VI, nr. 64) om statushouders aan het werk te helpen. Deze motie is door uw Kamer aangenomen op 27 november 2007.

Uw Kamer verzoekt met deze motie de regering om met een plan van aanpak te komen dat de praktische belemmeringen die statushouders ervaren op weg naar een baan wegneemt en om daarbij bestaande initiatieven die beogen asielzoekers aan een baan te helpen, zoals het banenoffensief vluchtelingen, te betrekken en waar mogelijk financieel te ondersteunen. Staatssecretaris Albayrak heeft deze motie ter uitvoering aan mij overgedragen omdat het onderwerp waar deze motie het over gaat onder mijn beleidsverantwoordelijkheid valt. U bent door haar hierover geïnformeerd.

In mijn brief van 25 februari 2008 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, Aangangsel der Handelingen, nr. 1445) heb ik toegezegd dat ik u voor eind maart 2008 zal informeren over de plannen betreffende de uitvoering van de motie.

Tijdens het AO over WWB-onderwerpen, d.d. 27 februari 2008 (kamerstuk 30 545/31 018, nr. 49) heb ik deze toezegging herhaald. Tevens heb ik uw Kamer toegezegd dat bij de brief van eind maart 2008 de vragen van de heer Spekman gesteld tijdens dit AO meegenomen zullen worden (waaronder een precieze onderbouwing van de huidige raming van de bijstandskosten van de pardonregeling). Uit mijn toelichting blijkt dat de extra kosten 10 miljoen euro bedragen en niet 17 miljoen zoals 27 februari werd gemeld. Daarnaast heb ik toegezegd dat ik bij genoemde brief inzicht zal geven in de rol van het CWI bij de uitvoering van het generaal pardon, met name in de G4.

U treft hierbij aan drie bijlagen waarin ik op deze punten inga.

Ik ga er vanuit dat ik dan met deze brief en de daarbij behorende notities aan mijn toezeggingen aan uw Kamer betreffende statushouders heb voldaan. Hiermee wordt tevens vraag 5 van het lid Van Hijum, gesteld op 28 januari 2008, over het banenoffensief voor hoger opgeleide vluchtelingen beantwoord (Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, Aanhangsel der Handelingen, nr. 1445).

Ik zal u voor eind 2008 nader informeren over de resultaten van het plan van aanpak (zie bijlage 1).

De staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. Aboutaleb

Inleiding

In het kader van de «Regeling afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet» mogen 27 500 vluchtelingen in Nederland blijven. Van deze mensen woont minder dan de helft in azc's. Daarnaast verblijven in azc's vluchtelingen die een status hebben gekregen om politieke redenen. De afstand tot de arbeidsmarkt van vluchtelingen is erg groot. Aangezien het kabinet het met de Kamer eens is dat de actieve bemiddeling van statushouders naar werk reeds vanuit het COA moet worden gestart, en de gemeenten hier nog geen verantwoordelijkheid voor dragen, dient er aan deze mensen extra aandacht te worden besteed. Er mag geen kostbare tijd verloren gaan.

Deze extra aandacht moet niet beperkt blijven tot de periode die veel «pardonners» in het COA verblijven maar ook daarna. Er zullen immers altijd asielzoekers met een verblijfstatus tijdelijk in het COA verblijven die ondersteuning nodig hebben.

Motie Spekman

Het lid Spekman (PvdA) heeft bij de begroting van Justitie op 15 november 2007 een motie ingediend (31 200 VI, nr. 64) om statushouders aan het werk te helpen. Deze motie is door de Tweede Kamer aangenomen op 27 november 2007. De Kamer verzoekt met deze motie de regering om met een plan van aanpak te komen dat de praktische belemmeringen die statushouders ervaren op weg naar een baan beslecht en om daarbij bestaande initiatieven die beogen vluchtelingen aan een baan te helpen, zoals het banenoffensief vluchtelingen, te betrekken en waar mogelijk financieel te ondersteunen. Staatssecretaris Albayrak heeft deze motie ter uitvoering aan mij overgedragen omdat het onderwerp waar deze motie het over gaat onder mijn beleidsverantwoordelijkheid valt.

In de brief van 25 februari 2008 (Aanhangsel der Handelingen, nr. 1445) heb ik toegezegd dat ik u voor eind maart 2008 zal informeren over de plannen betreffende de uitvoering van de motie. Tijdens het AO over WWB-onderwerpen, d.d. 27 februari 2008 heb ik deze toezegging herhaald. Tevens heb ik uw Kamer toegezegd dat bij de brief van eind maart 2008 de vragen van de heer Spekman gesteld tijdens dit AO meege-
nomen zullen worden (waaronder een precieze onderbouwing van de raming van de bijstandkosten van de pardonregeling). Daarnaast is toegezegd dat bij de genoemde brief tevens inzicht wordt gegeven in de rol van het CWI bij de uitvoering van het generaal pardon, met name in de G4.

Uitvoering motie Spekman

De eerste noodzaak voor de statushouders is om snel over huisvesting in een gemeente te beschikken. Om er voor te zorgen dat deze kwetsbare groep snel wordt gehuisvest, is per 1 oktober 2007 de Taskforce Huisvesting Statushouders in het leven geroepen onder leiding van Ed Nijpels. Opdrachtgevers zijn de VNG en de ministeries van VROM en Justitie. Ook het COA bemiddelt actief naar (zo goed als mogelijk) passende huisvesting.

Ondertussen zal ik in samenwerking met COA, CWI en VWN de praktische problemen die de statushouders die nog in het COA verblijven om aan de arbeidsmarkt deel te kunnen nemen ervaren, in kaart brengen. Ik zal deze organisaties verzoeken om continue alert te zijn op belemmeringen die zich voor kunnen doen. Ik zal hen vragen deze aan mij te rapporteren. Ik

zal er voor zorgen dat de geconstateerde problemen zo veel mogelijk worden opgelost.

Het kabinet wil in lijn met de motie Spekman, de actieve bemiddeling van statushouders naar werk zoveel mogelijk ondersteunen. Daar zal al vanuit het COA mee gestart worden. Daartoe worden ook de bestaande initiatieven ingezet. De aanpak, werkwijze, ervaring en kennis van het huidige banenoffensief voor vluchtelingen zal worden ingezet. Bij de uitvoering van deze motie hebben naast de meest betrokken departementen (SZW, Justitie en WWI) ook CWI, COA, gemeenten en VWN een rol.

Hieronder ga ik het kort in op de rol van CWI, COA, gemeenten en VWN bij de uitvoering van deze motie.

De rol van CWI

Het CWI speelt als partner van het huidige banenoffensief voor vluchtelingen (BOV) een belangrijke rol bij bemiddeling van vluchtelingen naar werk. CWI verleent aan VluchtelingenWerk Nederland en Emplooi faciliteiten bij de arbeidsbemiddeling van vluchtelingen naar werk.

Onder de titel «Van pardon naar werk» hebben op 4 december 2007, het Centra voor Werk en Inkomen (CWI), Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) en VluchtelingenWerk Nederland (VWN) een samenwerkingsovereenkomst ondertekend om binnen een periode van twee jaar 3000 vluchtelingen die in het kader van de «Regeling afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet» in Nederland een verblijfsvergunning hebben gekregen en op asielzoekerscentra (azc) verblijven naar werk te begeleiden. De samenwerkingsovereenkomst tussen CWI, COA en VWN werd van kracht op 1 januari 2008 en loopt tot eind 2009. Om deze groep te informeren over de mogelijkheden op werk zijn CWI, COA en het BOV vanaf januari 2008 in alle azc's begonnen met het houden van voorlichtingsbijeenkomsten. Werkzoekenden die zich inschrijven bij het CWI krijgen de mogelijkheid tot het laten waarderen van internationale diploma's, het maken van competentietests en het volgen van workshops.

Voor de CWI-vestigingen waar een opvangcentrum in het werkgebied gevestigd is, stelt het CWI 40 extra formatieplaatsen ter beschikking om de statushouders te bemiddelen naar werk. Met de G4 heeft CWI geen aparte afspraken gemaakt over de statushouders.

Het CWI gaat een uitvoerende rol vervullen en wordt daarmee ook verantwoordelijk voor het realiseren van de doelstelling. Het CWI heeft wel aangegeven dat samenwerking met de andere partners van het huidige BOV daarbij van belang is. De methodiek en kennis van vluchtelingen, in de vorm van maatwerk in de ondersteuning van vluchtelingen, door een unieke combinatie van motivatie en inzet door vrijwilligers, zal via het netwerk van maatschappelijke organisaties in het BOV, aan het CWI gekoppeld dienen te worden. Daarbij is specifieke aandacht voor de hoger opgeleide vluchtelingen noodzakelijk. VWN, Emplooi en UAF hebben een complementaire en ondersteunende rol ten opzichte van het CWI.

De rol van COA

Het COA begeleidt de statushouders die in de opvang verblijven binnen de verschillende fasen in hun verblijf en biedt een voorlichtings- en oriënterendprogramma gericht op inburgering en integratie aan.

De rol van gemeenten

Gemeenten vervullen een belangrijke rol als samenwerkingspartner in het hele traject van Inburgering, maatschappelijke begeleiding en (re)integratie. (WI, WMO en WWB). Volgens het VWN wordt een snelle match van een vluchteling bij een werkgever bemoeilijkt door de bureaucratie en procedures van aanbestedingen bij de gemeenten.

Ik zal de gemeenten verzoeken om met VWN, CWI en COA samen te werken de statushouders zo snel mogelijk aan werk te helpen. In de huidige krapte op de arbeidsmarkt hebben hier alle betrokkenen belang bij. De gemeenten hebben veel mogelijkheden en bevoegdheden om concrete oplossingen op maat te bieden in samenwerking met de andere betrokkenen (CWI's, ROC,s, VWN, etc). Voor de statushouder die in een gemeente worden gehuisvest, kunnen de gemeenten de re-integratiemiddelen inzetten om vluchtelingen deel te laten nemen aan dit project. Met enkele gemeenten is binnen het huidige project banenoffensief voor vluchtelingen hiermee al goede ervaring opgedaan.

Rol VWN

VWN is gevraagd om met een projectplan te komen. Dit projectplan moet voldoende elementen bevatten die recht doen aan de uitvoering van de motie Spekman. Het projectvoorstel zal onder andere de volgende elementen moeten bevatten:

- De huidige infrastructuur van het banenoffensief in de regio's moet worden gecontinueerd om het CWI te faciliteren bij zijn dienstverlening aan de statushouders en de realisatie van de taakstelling om in twee jaar tijd 3000 vluchtelingen naar werk te bemiddelen.
- VWN dient in het kader van het project «Van pardon naar werk» vluchtelingen naar stages, opleidingen, vrijwilligerswerk te bemiddelen. Dit moet als voorbereiding en opstap voor de betaalde baan dienen.
- De partners van banenoffensief moeten de deskundigheid, kennis, ervaring en de methodiek van het banenoffensief aan het CWI en gemeenten overdragen.
- Er dient een ambassadeursnetwerk te worden opgezet dat het CWI kan ondersteunen bij het verkrijgen van vacatures bij werkgevers in de regio, maar ook als wervingskracht kan dienen voor het vinden en bereiken van vluchtelingen.

Ik zal VWN verzoeken een concreet projectvoorstel in te dienen, gericht op het naar werk helpen van statushouders die nog in het COA verblijven.

Kosten van het project om de statushouders aan werk te helpen

De uitvoering van dit projectplan zal gemeenten geen extra geld kosten. De gemeenten zetten hun instrumenten voor de inburgering en re-integratie ten behoeve van deze groep in, in afstemming/samenwerking met VWN, CWI en COA.

De 40 fte's (kosten ongeveer 3 miljoen in 2 jaar) van CWI worden door SZW bekostigd via het algemene budget dat aan CWI is toegekend voor 2008.

Uit de gesprekken met VWN blijkt dat de kosten van dit project uit twee componenten zou bestaan: een organisatiegedeelte en een investeringsbedrag. Het investeringsbedrag (opleidingskosten, extra (vak) taal, begeleidingskosten op de werkvloer, loonkostensuppletie e.d.) kan worden ingezet in overleg tussen de werkgever, de statushouder en de vluchtelingbegeleider. Omdat de gemeenten geen verantwoordelijkheid

dragen voor de statushouders die nog in de azc's wonen, is dit investeringsbedrag noodzakelijk om een match te kunnen maken tussen de statushouder en de werkgever.

Over de verdere financiering van dit project ben ik nog in overleg met de betrokken departementen.

Raming bijstandskosten regeling afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet

In het algemeen overleg met uw Kamer van 27 februari heb ik toegezegd een onderbouwing te geven van de raming van de bijstandskosten van de regeling afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet (hierna: pardonregeling). In haar reactie van 27 februari jl. (Kamerstukken II 2007/08, Aanhangsel van de Handelingen, 1477) heeft de staatssecretaris van Justitie mede namens mij in antwoord op vragen van het lid Kamp reeds meer duidelijkheid gegeven. In deze bijlage zet ik de bijstandsraming in al zijn elementen uiteen. Ook wordt duidelijk dat de extra kosten 10 miljoen euro bedragen en niet 17 miljoen zoals 27 februari werd gemeld.

De volgende elementen zijn voor de raming van belang:

- het aantal verleende vergunningen op grond van de pardonregeling;
- het aantal vergunningen dat ook zonder de pardonregeling zou zijn verleend;
- het tempo waarin de uitplaatsing vanuit de centrale opvang naar de gemeente plaats heeft;
- de huishoudenssamenstelling van de groep aan wie een vergunning is verleend;
- de mate van arbeidsparticipatie.

Ik geef eerst een toelichting op deze elementen alvorens op de raming zelf in te gaan.

Tot slot zal ik ingaan op de wijze waarop deze raming doorwerkt in de WWB-budgetten van gemeenten. Hierin is namelijk mede de reden gelegen om op dit moment met een bericht te komen over de (herziening van de) raming van de bijstandskosten van de pardonregeling.

Aantal te verlenen vergunningen

Op het aantal vergunningen dat zal worden verleend, is inmiddels vrij goed zicht. De Staatssecretaris van Justitie heeft u in haar brief van 1 februari 2008 (Kamerstukken II 2007/08, 31 018, nr. 33) gemeld dat het aantal vreemdelingen dat in het bezit wordt gesteld van een verblijfsvergunning naar verwachting in totaal rond de 27 500 personen zal bedragen. Toen ik met het oog op de begroting 2008 de kosten van de bijstand moest ramen, ben ik uitgegaan van 23 400 verleende vergunningen. Dit aantal was afgeleid van een doelgroep van 27 500 personen die een aanvraag voor een verblijfsvergunning zouden indienen. Dit aantal is verlaagd met personen die al over een tijdelijke verblijfsvergunning beschikten en al recht op bijstand hadden (1500 personen, zie tabel)¹. Van het restant zou een deel (in de berekening is uitgegaan van 10%) vanwege contra-indicaties afvallen.

Het aantal vergunningen dat ook zonder de pardonregeling zou zijn verleend

Voordat de pardonregeling van kracht werd, gold het beleid van het project Terugkeer. Een deel van de doelgroep van de pardonregeling zou inderdaad terugkeren naar het land van herkomst. Een ander deel zou op grond van dat beleid een verblijfsvergunning hebben gekregen. De Staatssecretaris van Justitie bevestigt dit ook in haar reactie van 27 februari jl. op schriftelijke vragen van het lid Kamp. Dat ongewijzigde beleid was reeds in de bijstandsraming verdisconteerd. Om het additionele effect van de pardonregeling te bepalen moet dit aantal personen van de raming worden afgetrokken.

Uit cijfers van Justitie bleek dat 40 à 45% van personen die tot de doel-

¹ Zie ook Kamerstukken II 2005/06, nr. 2056, Kamervragen van het lid De Wit (SP).

groep van het project Terugkeer behoorden een verblijfsvergunning heeft ontvangen. Het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) heeft deze percentages gehanteerd in de migratiecijfers van de bevolkingsaanwasprognose¹. Via de raming van de beroepsbevolking van het Centraal Planbureau (CPB) werken deze cijfers vervolgens door in de raming voor de bijstandsuitgaven.

Van de te verlenen vergunningen aan de doelgroep van het project Terugkeer is daarom steeds 40–45% afgetrokken in de bijstandskostenraming. In absolute aantallen komt dit overeen met 7200 personen.

Uitstroom uit de centrale opvang

Zolang men nog in de centrale opvang verblijft, is er geen recht op bijstand. Via de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere groepen vreemdelingen (Rva 2005) wordt dan voorzien in de noodzakelijke kosten van bestaan. Het convenant tussen Rijk en gemeenten over de pardonregeling voorziet in een huisvestingstaakstelling. Eind 2009 zal de gehele doelgroep uit de centrale opvang zijn vertrokken en regulier gehuisvest zijn. Bij reguliere huisvesting ontstaat recht op bijstand.

In bovengenoemde brief van de staatssecretaris van Justitie van 1 februari 2008 wordt informatie verstrekt over het uitstroomtempo. Het uitstroomtempo in 2007 is wat hoger geweest dan eerder in de bijstandsraming voorzien. Daarnaast was het deel van de groep dat in de centrale opvang verbleef wat groter dan voorzien. Het saldo van deze twee effecten is dat de omvang van de groep die in 2008 en 2009 naar verwachting nog in de centrale opvang verblijft iets hoger uitvalt dan in de oorspronkelijke raming van SZW. Dit leidt tot een raming van het beroep op bijstand die enkele tientallen uitkeringen lager uitvalt. Dit is verwerkt in de raming die u op 27 februari ontving. In onderstaande tabel is het gemiddelde aantal personen weergegeven dat in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning en nog in de centrale opvang verblijft.

De huishoudenssamenstelling

Voor het bepalen van de kosten van de verlening van bijstandsuitkeringen is het van belang te weten uit hoeveel huishoudens de doelgroep bestaat. Op basis van informatie van Justitie over de personen uit het project Terugkeer is hierin vooraf goed inzicht verkregen. Het gaat om relatief veel alleenstaanden. De verhouding tussen personen en huishoudens is ongeveer 1,6 : 1. Dit onderdeel van de raming is niet gewijzigd.

Arbeidsparticipatie

Wie op grond van de pardonregeling een verblijfsvergunning krijgt, is vrij om arbeid te verrichten in Nederland. Het is niet realistisch om te veronderstellen dat iedereen vanaf dat moment ook meteen werk heeft. In de komende jaren zal de arbeidsparticipatie onder de doelgroep geleidelijk toenemen.

Over de kansen op arbeid zijn geen concrete gegevens bekend. De samenstelling van de doelgroep is divers. Er zitten mensen bij met een goede opleiding, maar ook personen met medische beperkingen als gevolg van oorlogstrauma's. Kwantitatief inzicht hierin bestaat niet. Eerdere onderzoeken² laten een verdeeld beeld zien wat betreft arbeidsparticipatie van relevante groepen, waarbij over het algemeen blijkt dat de arbeidsparticipatie niet hoog is.

Inmiddels zijn de omstandigheden gewijzigd. Op de arbeidsmarkt liggen op dit moment veel kansen. Ook blijkt van de Wet werk en bijstand (ingevoerd in 2004) een activerende werking uit te gaan.

In de raming van de arbeidsparticipatie is er daarom, zowel nu als in de

¹ CBS, «Bevolkingprognose 2006–2050: Veronderstellingen over asielmigratie» van Han Nicolaas (bevolkingstrends 4e kwartaal 2006).

² Vluchtelingenwerk 2007: *Integrale barometer 2006*; SZW 2006: *De arbeidsmarktpositie van hoger opgeleide vluchtelingen*; RWI 2003: *De arbeidsintegratie van vluchtelingen*; Warmerdam en van den Tillaart 2002: *Arbeidspotentieel en arbeidsmarktloopbanen van vluchtelingen en asielgerechtigden*; Warmerdam et.al. 2000 *Nieuwe etnische groepen in Nederland*.

eerdere raming, vanuit gegaan dat aan het einde van de ramingsperiode dezelfde mate van participatie wordt bereikt als van allochtonen die al langer in Nederland verblijven. Concreet betekent dit een arbeidsparticipatie die oploopt tot 60% op persoonsniveau in 2012.¹ Dit betekent niet dat de overige 40% een uitkering krijgt. Zo hebben mensen met een werkende partner bijvoorbeeld over het algemeen geen recht op een uitkering. Op huishoudensniveau is sprake van arbeidsparticipatie van 70%.

Ik vind dat een realistische veronderstelling en gezien de achtergrond van deze mensen zeker ook getuigen van ambitie. Ik heb al een aantal activiteiten in gang gezet om deze ambitie te ondersteunen. De aanvullende maatregelen die ik tref, treft u in bijlage 1 aan. Daarnaast vormt de financieringssystematiek van de WWB ook een positieve prikkel voor gemeenten om maatregelen te treffen die het beroep op bijstand zoveel mogelijk beperken.

Raming van de bijstandskosten

Per saldo leiden al deze elementen tot de volgende raming (zie tabel) in uitkeringsjaren. Een uitkeringsjaar komt overeen met het bedrag dat betaald moet worden als een gemiddeld huishouden een volledig jaar bijstand zou ontvangen. Het totaal aantal huishoudens dat op enig moment een bijstandsuitkering ontvangt, kan hier dus van afwijken. Voor de kosten van een uitkering is gerekend met een bedrag van € 11 506. Dit bedrag is gebaseerd op de huishoudenssamenstelling van de doelgroep.

Tabel raming bijstandskosten van de pardonregeling per maart 2008

	2007	2008	2009	2010	2011	structureel
subtotaal doelgroep (personen met vergunning)	27 500	27 500	27 500	27 500	27 500	27 500
-/- personen met tijdelijke vergunning op andere grond	- 1 500	- 1 500	- 1 500	- 1 500	- 1 500	- 1 500
-/- verwerkt in reguliere raming	- 2 000	- 6 000	- 7 200	- 7 200	- 7 200	- 7 200
subtotaal doelgroep (personen)	24 000	20 000	18 800	18 800	18 800	18 800
-/- verblijf in centrale opvang (zonder contra-indicatie)	- 11 655	- 7 358	- 2 453	-	-	-
Totaal personen	12 345	12 643	16 348	18 800	18 800	18 800
Totaal huishoudens	7 925	8 116	10 495	12 069	12 069	12 069
Participatiegraad	20%	40%	50%	60%	65%	70%
Aantal uitkeringsjaren	2 145	4 870	5 247	4 828	4 224	3 621
Kosten bijstand (€ mln)						
Budget 2008 (raming mei 2007)	32	46	51	48	42	36
Raming maart 2008	nvt	56	60	56	49	42
Extra kosten t.o.v. mei 2007	nvt	10	9	8	7	6

Samengevat zijn de extra kosten het gevolg van het verschil tussen de door het nu bekende aantal van 27 500 te verstrekken verblijfsvergunningen² en de 23 400 verblijfsvergunningen waarmee in de originele raming rekening gehouden werd en een klein verschil in het aantal huishoudens in de centrale opvang.

Van dit aantal van 27 500 moet – in afwijking van de cijfers die op 27 februari jl. aan uw Kamer werden gemeld – nog 1500 personen worden afgetrokken die een tijdelijke verblijfsvergunning hadden en nu een verblijfsvergunning ontvangen op grond van de pardonregeling. De extra kosten bedragen in 2008 € 10 mln (en niet € 17 mln zoals op 27 februari werd gemeld). Structureel gaat het om € 6 mln meerkosten ten opzichte van de eerste raming.

Gevolgen voor gemeentelijke budgetten

Conform de systematiek van de Wet werk en bijstand (WWB) en de

¹ De netto participatiegraad van niet-westers allochtonen bedraagt 46 procent (CBS). Het aandeel éénpersoons-huishoudens van de doelgroep is echter significant hoger dan in deze groep. Gecorrigeerd voor dit verschil bedraagt de netto participatiegraad van niet-westers allochtonen 62 procent.

² Omdat voor de raming nu kan worden uitgegaan van het totaal aantal verstrekte vergunningen is in de tabel het aantal afwijzingen op grond van contra-indicaties niet weergegeven. Meer informatie daarover is opgenomen in de brief van de staatssecretaris van Justitie van 1 februari.

afspraken daarover met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) (zie ook Kamerstukken II 2007/08, 30 545 en 29 674, nr. 36, p. 3, onderdeel 3) worden met gemeenten meerjarige budgetten afgesproken. In de in september 2007 vastgelegde budgetafspraken is rekening gehouden met de extra kosten als gevolg van de pardonregeling. Omdat nu gerekend kan worden met actuelere inzichten in de ramingselementen (hetgeen geheel buiten de invloedssfeer van gemeenten ligt) ligt het in de rede om de meerjarige budgetten hierop aan te passen. In september 2008 stel ik de meerjarige budgetten 2008 vast, waarbij deze bijstelling en de meest recente inzichten worden meegenomen.

De doelgroep wordt verspreid over Nederland gehuisvest. Hiertoe zijn huisvestingstaakstellingen opgelegd aan gemeenten. Dit kan niettemin leiden tot een onevenredig grote toename van het aantal bijstandsuitkeringen in specifieke gemeenten. Deze gemeenten kunnen – indien de bijstandslasten de budgetten meer dan 10% overtreffen – een beroep doen op een aanvullende uitkering van het rijk. Een onafhankelijke toetsingscommissie adviseert mij over dergelijke aanvragen.

Vraag

Wat is de stand van zaken van de uitvoering van mijn motie houdende het verzoek om met een plan van aanpak te komen?

Antwoord

Ik ben in overleg met VluchtelingenWerk Nederland om de aanpak, werkwijze, ervaring en kennis van het huidige banenoffensief voor vluchtelingen mede te gebruiken voor de groep vluchtelingen die in het kader van de pardonregeling in Nederland mogen blijven. Daarnaast wordt de mogelijke betrokkenheid en eventuele bijdrage van de ministeries van Justitie en voor Wonen, Wijken en Integratie bij het plan van aanpak verkend (zie verder bijlage 1).

Vraag

Slechts 3000 statushouders die in azc's verblijven worden binnen een periode van 2 jaar naar werk begeleid! Dit aantal is erg laag! Hoe gaat de staatssecretaris bevorderen dat met de genoemde organisaties een groter aantal wordt aangesproken?

Antwoord

Gezien de grote afstand van deze groep tot de arbeidsmarkt (langdurige werkloosheid, traumatische ervaringen, langdurige onzekerheid over hun verblijf in Nederland, etc.) is het aantal van 3000 in twee jaar tijd aan werk helpen niet laag. Dit betekent uiteraard niet dat alleen deze 3000 aangesproken worden aan het werk te gaan of een scholing/opleiding te volgen. Niet alle statushouders zullen direct geschikt zijn bemiddeld te worden naar de arbeidsmarkt. De middelen die voor de inschakeling van de werklozen beschikbaar zijn, zullen ook voor de statushouders worden gebruikt.

Vraag

Kan de staatssecretaris ook aangeven of er contacten zijn gelegd met het bedrijfsleven en/of de zorg in verband met het inzetten van statushouders in deze sectoren.

Antwoord

De partners van het banenoffensief voor vluchtelingen (VluchtelingenWerk Nederland, Stichting voor Vluchteling-studenten UAF, Emplooi en het CWI) hebben contacten met het bedrijfsleven voor vluchtelingen in het algemeen. Deze contacten kunnen ook gebruikt worden voor de statushouders.